Debreczen 1897. XXIV. évfolyam 2. sz. Hétfő, január 4.

Előfizetési árak:
Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Főpiacz, a városházzal szemben.

Hirdetések:
Egy hasábos petit soronkint 5 krjával számittatnak.

Az igazságról.

Debreczen, január 4.

(G.) Debreczen város közönségének kiváló vendége *Erdély* Sádor igazságügyminiszter mondott tegnap a debreczeni királyi itélőtábla palotájának ünnepélyes felavatása alkalmából tartott diszgyülésen egy remek szónoki beszédet, amely mély hatást tett mindazokra, akik a szellemében, hazafiasságában és politikai sulyában egyaránt nagy államférfiut szóllani hallották.

Az igazságügyminiszter szólott az igazságról, az igazságérzetről és a magyar igazságszolgáltatásról! Sulya volt minden szavának nemcsak államférfiui minőségében, hanem azért is, mert minden szavában az a mindennapiság körén messze felülemelkedő igazságérzet és igazságszeretet nyilvánult, amelynek valódi őszintesége ott rezgett minden hangjában.

Magyarország igazságügyminisztere egyéni, bennső meggyőződésének egész erejével jelentette ki, amikor a birói karhoz fordult, hogy az Isten igazságosságára és az Isten irgalmasságára van szüksége az igazságszolgáltatásnak. Ez a mélyértelmü bölcsességgel hangoztatott nagy horderejü enunciácziő jellemzi magát az embert, magát az államférfiut s magát az igazságszolgáltatás élén álló reformátort, aki az enunciácziót nemcsak elmondotta, hanem érzi is.

Egész programm az a néhány szó, olyan programm, amely országszerte arról győzheti meg, még a legellenzékibb közvéleményt is, hogy *Erdély* Sándorra a magyar igazságszolgáltatás ügyének fejlesztése és egészséges, céltudatos reformálása körül nagy hivatás vár és hogy ezt a magasztos missziót be is fogja tölteni.

Lelkes örömmel és ingathatatlan bizalommal tápláljuk ezt a biztató reményt, amelyet bennünk *Erdély* Sándor következő beszéde keltett:

Nagyságos polgármester Ur!

Nagyságod szab. kir. Debreczen város nevében e fényes palotát, melyet Debreczen szab. királyi város közönségének áldozatkészsége emelt az igazságszolgáltatás czéljaira, átadta nekem Magyarország igazságügye ez időszerinti vezetőjének. Ez ünnepélyes tényt szép szavakban nyilvánuló, szép gondolatokban bővelkedő beszéddel kisérte. Beszéde pedig e város közönségének nézeteit és érzelmeit fejezi ki.

És a mit Nagyságod e pillanatban tett, az az én szivemet, az én lelkemet hazafias örömmel tölti el, mert arról győződtem meg, hogy e város közönsége ott, a hol az állam erkölcsi érdekeiről van szó, áldozatot hoz, áldozatot nem kimél, hogy valóban nagy legyen az. Azt, hogy a magyar nép nagy elvekért és eszmékért, a kultura magasztos vivmányaiért s mindenért a mi szép, a mi nemes, a mi hazájának jó és hasznos, áldozni tudott, mindenért lelkesülni tudott és lelkesült; — azt soha e világon kétségbe nem vonta senki. A magyar nép szivében a lelkesülés lángja magasan lobog, de a kételkedő szellem, a gúny reá fogta, hogy ez csak szalma tüz, hogy áldozatkészsége lelkesülésével lépést tartani nem tud.

Soha ennél alaptalanabb, méltatlanabb vád édes magyar népünket nem illette. Igaz, volt idő s nem is régen, mikor nem volt egyebünk, mint szivünkben a lelkesülés magasan lobogó tüze minden szépért; arczunkban a vér és az élet, akkor nem adhattunk egyebet, mint életünket és vérünket.

Hála azonban Magyarország jó sorsának, a viszonyok változtak. Elhagyott hazánknak jó és hü polgárai egy bölcs, nemzetét szerető fejedelem vezérlete alatt dolgoztak és emberi erőt felülmuló munkával értéket szereztek hazájuk nyugvó kincseinek.

Vagyonosak lettünk; és ki merné ma állitani, hogy azért, a miért lelkesülünk, azért áldozatkészek nem vagyunk?

Alig nehány éve, hogy nagy szellemü elődöm ajkain elhangzott azon nehány szó, amelyet országszerte lelkesült örömmel fogadtak, hogy a reform korszak megkezdődött. E szavakat nyomban az igazságszolgáltatás terén is erélyes tények követték. Regeneráltuk birói szervezetünket, mely a középkorból maradt reánk, és amely akadálya volt minden gyökeresebb igazságügyi reformnak.

A törvény megalkotásánál nem volt az országnak egyetlen egy számbavehető városa, a mely óhajtását ki ne fejezte, a mely minden befolyását ne érvényesitette volna, hogy kebelében királyi itélő tábla állittassék.

Pedig mindenki igen jól tudta, hogy ebből a városokra, a városok polgáraira anyagi előny nem háramlik. mert hiszen mindjárt kezdetben százezrekre menő áldozatot voltak kénytelenek felajánlani. Áldozatkészségük, nemes törekvésük határt nem ismert, pedig azt is jól tudta mindenki, hogy ninesen egyébről szó, mint nagy erkölcsi érdekekről, mint az illető város kulturális niveaujának emeléséről. Valóban csudálkozom, hogy ezen mindennap felmerülő jelenséggel szemben hogyan lehet állitani, hogy e város polgárai és az ország városai anyagi érdekekért meggyőződésüket bocsássák áruba.

Debreczen szab. kir. város az áldozatkészség terén legelől járt. Lelkesültségének müve be van fejezve és én azért az igazságszolgáltatás szent és nagy érdeke nevében Debreczen sz. kir. város közönségének hálás köszönetet mondok.

A önök áldozatkészsége a magyarigazságszolgáltatásnak Debreczenben a királyi itélőtáblát egy hivatásának, egy magasztosságának megfelelő fényes palotával ajándékozta meg.

E fényes palota, a mely a magyar igazságszolgáltatás czéljait — ugy a mint a kormány tervezte és megalkotni akarta, akként fogja szolgálni.

Arra kérem önöket, hogy áldozatkészségüket a jövőben se vonják meg az ország érdekeitől, különösen az ország igazságszolgáltatásától sem, mert hiszen, a ki az ország igazságszolgáltatásának oltárán áldozik; hazájának épiti a legbiztosabb alapot.

„Justitia regnorum fundamentum!“

Az emberiség évezredes története bizonyitja ennek a tételnek valóságát.

A létért való küzdelemben kifáradt, megtört emberben uj életet, erőt önt az igazság éltető melege. Az igazság még ha sujt is, akkor sem pusztit; az igazságtalanság akár sujt, akár kedvez: lelket öl. Van-e magasztosabb hivatás, mint a létért való küzdelmet istápolni, van-e magasztosabb hivatás, mint a népek millióinak az igazság érzetét, a hazaszeretetét ébren tartani?

Ez a hivatás azoknak, a kik az igazságszolgáltatás terén

müködnek, ez a hivatása az ország bíróinak.

Önökhöz szólok tisztelt biró társaim! A nemzet törvényhozása a birót egy magas helyre helyezte. A törvény rendelkezésein átcsillámlik a nemzet azon óhajtása és parancsa: tisztelet a birónak! A biró felett nincsen semmi más hatalom. Az igazság kimondása van a bíróra bizva; de ne feledjük, hogy az igazság igen kényes.

Az Isten irgalmassága kell, hogy a biró itéletében megnyilatkozzék.

Jól tudom, hogy csaknem emberfeletti; de jól tudom azt is, hogy nem lehetetlen, és én azért ez ünnepélyes pillanatban, mikor az igazságszolgáltatás e szép templomát, a debreczeni kir. itélő tabla használatába átbocsátom, azt a kérést intézem e magas birói testület minden birójához, hogy akkor, midőn e fényes termekben birói székét elfoglalja, tegye azt templomi ihletséggel. Vetkezzék ki minden földi indulatból, ne legyen reá hatalma barátságnak, ellenségeskedésnek, emelkedjék Istenhez, legyen igazságos mint ő.

Igazságos birói müködésnek nyomában kél a népek millióinak igazságérzete, hazaszeretete.

Áldás lebegjen a magyar nép nagy alkotó erejének ez ujabb nyilvánulása felett!

Politikai hir.

Pártértekezlet.

A karácsonyi törvényhozási szünet után a pártok, január 6-án és 7-én tartják első pártértekezletüket, melyeken a költségvetéssel foglalkoznak s szóba kerülnek az ujévi tisztelgések alkalmával elhangzott politikai kijelentések.

Külföld.

Calice báró nyilatkozata.

Calice báró nagykövet az osztrák és magyar kolónia mai ujévi fogadásánál azt felelte a kolónia képviselőjének üdvözlő beszédére, hogy *reménye szerint a csendet és békét föntarthatják* és biztositotta a kolónia tagjait, hogy *további rendzavarásoktól Konstantinápolyban ez évben tartani nem kell.* A nagykövet e beszédének czélja nyilvánvalólag az volt, hogy megnyugtatólag hasson a kolónia tagjaira.

A belga király lemondása.

Lipót király az ujévi fogadáson több szenzációs nyilatkozatot tett; többi közt kijelentette, hogy *le fog mondani, ha a mostani viszonyok nem változnak meg.*

Erdély Sándor Debreczenben.

— Saját tudósitónktól. —

Erdély Sándor igazságügyminisztert látta vendégül s részesitette a kiváló államférfiu fényes állásához és geniális tehetségének kiváló elismeréséhez méltó fogádtatásban Debreczen város közönsége abból az alkalomból, hogy a debreczeni királyi itélőtábla ünnepélyes felavatására városunkba érkezett.

Szombaton este már jóval 7 óra előtt egymás után robogtak ki a fogatok a vasuti állomáshoz a miniszter elé. Hét órakor már együtt voltak a perronon gróf *Dégenfeld* József főispán, *Simonffy* Imre királyi tanácsos, polgármester, *Rásó* Gyula királyi tanácsos, alispán, *Komlóssy* Arthur városi tanácsos, *Veszprémy* Zoltán megyei főjegyzők, *Igyártó* Sándor törvényszéki elnök, *Széll* Farkas, *Szeghő* István tanácselnökök, *Pongrácz* Jenő kir. föügyész-helyettes, *Lengyel* Imre, *Márk* Endre, *Joó* István, *Szücs* Mihály, *Kugler* Mihály, *Karap* Mór, *Mayer* Emil, *Fazekas* Sándor, dr. *Losonczy* Álmos, *Szabó* Kálmán, *Zádor* Lajos, *Rontsik* Lajos, *Király* Gyula, *Körner* Adolf, *Vecsey* Imre, *Hajdu* Gyula, *Oláh* Károly, *Bészler* Károly, *Abrahám* László, *Stahl* Géza, *Sárváry* Lőrincz, továbbá a királyi itélőtábla, a királyi törvényszék és a királyi járásbiróság teljes birói és tisztviselői kara, a debreczeni napisajtó képviselői és a nagyközönség.

Félórai késéssel robogott be a minisztert hozó budapesti gyorsvonat, amelyhez csatolt első szalon kocsin *Dobieczky* Sándor üzletvezető és *Puky* Gyula kir. táblai elnök, — akik Püspök-Ladányig a miniszter elé utaztak — jöttek, mig a második szalonkocsin a miniszter és kisérete érkeztek.

A vonat berobogásakor a közönség lekesülten éljenzett s az éljenzés akkor érte el tetőpontját, a mikor *Erdély* Sándor igazságügyminiszter kiséretével, dr. *Plósz* Sándor és *Vörösmarthy* Béla államtitkár, *Rickl* Gyula és *Liszkay* miniszteri tanácsosok és dr. *Puky* Gyula, a miniszteriumhoz berendelt albiró, kiszállott a szalonkocsiból.

Az éljenzés lecsillapultával *Simonffy* Imre királyi tanácsos, polgármester lépett a miniszter elé s őt a következő lelkes hangon tartott beszéddel üdvözölte:

Nagyméltóságu igazságügyi Miniszter Ur?

Mint Debreczen sz. kir. város polgármestere, városi törvényhatóságunk nevében örömtelt szivvel üdvözlöm Nagyméltóságodat, Magyarország igazságügyi miniszterét, hogy igéretét beváltani, egyebek közt a városunk által a debreczeni kir. itélőtábla részére megépitett palotának személyesen leendő átvétele végett ide fáradni s ez által városunkat megtisztelni méltóztatott.

Várva vártuk Nagyméltóságodat s szerencsés megérkezése felett örömünket fejezzük ki.

Fogadja Nagyméltóságod őszinte üdvözletünk s tiszteletünk kifejezését kegyesen, találja magát városunkban — e tős gyökeres magyar városban — otthon s legyen itteni időzése kellemes és jó emlékü.

Midőn városunkat tiszteletteljesen magas pártfogásába ajánljuk, egyszersmind kérjük a gondviselést, hogy Nagyméltóságodat hazánk javára s kedves családja örömére boldogságban sokáig éltesse.

A beszédet követő lelkes éljenzés után *Erdély* Sándor igazságügyminiszter a következőleg köszönte meg a fogadtatást.

Kedves barátaim! Igen tisztelt Uraim!

Igen köszönöm azt a szives vendégszerető fogadtatást. Régen, nagyon régen vágyom Debreczent megláthatni és igazán szivemnek mélyén érzem az örömöt, hogy végre alkalmam került a szép várost meglátogatni.

Ugy érzem, hogy becsesebb, értékesebb ajándékot az 1001-ik év kezdetén nem adhattam volna magamnak, minthogy félbe szakitva kötelességem által parancsolt mindennapi munkámat, ide eljöhetek.

Az első lépés, melyet e város határába tettem, egy szives vendégszerető fogadtatás, a mely feljogosit engem arra, hogy nem teszi szükségessé azon kérést intézni hozzájok, hogy engem szives jó indulatukba fogadjanak.

Lelkes éljenzés tört ki a miniszter beszédére, mely elkisérte őt a város diszes ötös fogatáig, a melyen — kiséretének hosszu kocsisorától követve — *Simonffy* Imre királyi tanácsos, polgármesterrel a kir. itélőtábla palotájában levő szállására hajtatott.

Szállásán csak rövid ideig időzött a miniszter s onnan a *szinházba hajtatott*, a melynek előcsarnokában *Komjáthy* János szinigazgató üdvözölte, a kinek adott válaszában a miniszter kijelentette, hogy *örömére szolgál, mikép a dicső mulin debreczeni szinházat meglátogathatja.*

Mikor a miniszter a második felvonás elején Puky Gyula táblai elnök kiséretében egy első emeleti páholyban megjelent, a zenekar tust huzott, a közönség pedig éljenriadalomban tört ki s lelkesen tapsolt a miniszternek, a ki páholyából kihajolva köszönte meg a közönség lelkes ovációját.

A miniszter figyelemmel nézte a Virágesata előadását s *Kállay* Lujzát, a ki a közepes sikerü előadásból egyedül vált ki, megtapsolta.

Erdélyi Sándor a szinházból szállására hajtatott, a hol *Puky* Gyula táblai elnöknél vacsorált meg s hosszabb társalgás után nyugalomra tért.

A diszgyülés.

A királyi itélő tábla palotájának pazar fénynyel berendezett disztermében már jóval 10 óra előtt gyülekezni kezdtek a diszgyülésre meghivottak, a kik jobbadán fényes diszmagyarban jelentek meg.

A jelenvoltak:

A diszgyülésen ott voltak: Gróf Degenfeld József főispán, Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester, Komlóssy Arthur főjegyző, mindhárman külön emelvényen, mely mögött a helybeli és a fővárosi lapok tudósitói foglaltak helyet; — Kiss Áron ev. ref. püspök, dr. Wolaffka Nándor r. kath. választott püspök plebános; Materny Lajos ág. ev. lelkész, Krausz Vilmos főrabbi; Weszprémy János kuriai biró, Liszkay Jenő miniszteri tanácsos, Rickl Gyula oszt. tanácsos; Jekelfalussy Lajos honvéd tábornok, Suvich ezredes, Nyiry és Fadlallah El Hadad Mihály alezredesek; Csicsery őrnagy; Boczkó Sámuel r. főkapitány, Ábrahám László t. főügyész; Király Fyula, Körner Adolf, Vecsey Imre, Oláh Károly, Roncsik Lajos, Hajdu Gyula városi tanácsosok, Megyery Géza nyiregyházai, Szőke Kálmán zilahi törvényszéki elnökök, dr. Kola János kir. tanácsos orsz. képviselő, a debreczeni, Farkas Antal n szatmári-, Jakab Péter a m. szigeti ügyvédi kamarák elnökei; Márk Endre a debreczeni ügyvédi kamara helyettes elnöke; Szabó Kálmán a debreczeni kereskedelmi és iparkamara elnöke; Rásó Gyula kir. tanácsos Hajdumegye alispánja; Joó István, a tiszántuli ev. ref. egyh. ker. gimnáziumainak felügyelője; Nánássy László, Paksy Imre, Mezey Mihály, Lestyán Adorján, Galánffy Lajos,

Padrah Sándor kir. közjegyzők; **Mikecz János szabolcsmegyei, Nagy László szatmármegyei alispánok**; **gróf Pongrácz Jenő kamarás**; **Géresi Kálmán tankerületi főigazgató, Dobiecky Sándor m. á. v. üzletvezető, Mayer Emil, Zádor Lajos, Sass Béla, Dóczy Imre, Kovács Lajos, Fazekas Sándor, Szücs Mihály** iskolaigazgatók, Eötvös Károly kir. tanfelügyelő, Miskolczy Jenő, Szunyogh Sándor p. ü. igazgató, Csátth Zsigmond stb. stb.

A helybeli bíróságok tagjai teljes számmal jelenvoltak; a vidéki törvényszékek, járásbíróságok, ügyészségek is a debr. kir. tábla kerületéből mind képviselve voltak.

A hallgatóság részére készült padsorokat pedig a szép nem töltötte meg.

A gyülés megnyitása.

Földszinten és a renessaince stilü ornamentikával ékeskedő márványtartókon nyugvó karzatokon már minden talpalattnyi hely el volt foglalva a helyből és vidékről egybesereglett diszes közönségtől, midőn az óra elütötte a közeli ódon református kistemplomban a tizet. Minden szem a márványtól és aranytól csillogó diszterem jobb kéz felől eső északi ajtajára volt függesztve, amelyen az igazságügyi miniszter és kiséretének belépését várták.

Alig mult el a kitüzött idő, szétnyiltak a diszterem nehéz szárnyas ajtai a megyszin vörös diszbe öltözött miniszteri hajdu keze érintésére s belépett azon *Erdélyi* Sándor igazságügyi miniszter kisérve *Puky* Gyula kir. táblai elnöktől, *Széll* Farkas, *Szeghő* István kir. táblai tanácselnöktől, a kir. tábla összes birói karától, Pongrácz Jenő kir. főügyészi helyettestől. Harsány éljenzés zugott fel a csillogó teremben erre az ünnepélyes jelenetre.

Az igazságügyi miniszter a félkör alaku asztal mögött az elnöki széktől jobbra, melyre a diszülés elnöke *Puky* Gyula ült le, foglalt helyet. Mellette jobb kéz felől *Szeghő* István, mig az elnöktől balra *Széll* Farkas helyezkedett el.

Mikor mindenki elfoglalta helyét és lecsendesült a rendezkedés zaja, *Puky* Gyula felemelkedett és üdvözölvén az igazságügyi minisztert, a vendégeket, biró társait, az ügyészi és ügyvédi kar tagjait együttesen és egyenkint, a kir. tábla ülését megnyitottnak jelentette ki, amelynek tárgyát a kir. tábla épületének az állam részére való átadása képezi. Mielőtt e tárgyra áttérnének, fölkéri, az ülés jegyzőjét *Somossy* Mihály albirót, hogy a kir. tábla keletkezésének és az épület történetének adatait felolvassa.

A kir. tábla története.

Dióhéjba szoritva tartalmazza ez az előadás a kir. táblák deczentralizációjának történetét s azt a törekvést, amelynek eredményeként ma itt áll előttünk az igazságszolgáltatás eme fényes uj csarnoka. Olvasó közönségünk előtt, amely szemtanuja és részese volt a kir. tábla 1891. elején történt első ünnepélyes diszülésétől kezdve eme felsőbb bíróság működésének, amely látta mimódon épült fel a város nagylelkü áldozatkészségéből elő ször a kisujutczai, azután a széchenyi-utczai pompás palota, és amely előtt nem régen ismertettük az Igazság istenasszonyának ez uj hajlékát kényelmes berendezésével együtt: — felesleges, hogy a tegnap elhangzott ismertetés közlésével elfoglaljuk lapunk jelentékeny részét.

Elég annyit mondanunk, hogy a Somossy Mihály jegyző által felolvasott kis monografia minden fontosabb dolgot kimerit, ami a ma átadott fényes épület keletkezésére, előállitására és berendezésére vonatkozik. Mikor ennek a leirásnak felolvasására elhangzott, megint *Puky* Gyula elnök vette át a szót, kijelentve, hogy most

Simonffy Imre polgármester

kiván nyilatkozni.

Nagyméltóságu m. kir. igazságügyi miniszter Ur! Mélyen tisztelt közönség!

A debreczeni kir. itélő tábla szeretve tisztelt méltóságos elnöke szives volt megismertetni a debreczeni kir. itélő tábla történetét s az ezen palotának mint a tábla székházának megépitésére vonatkozó adatokat.

Méltóztassanak megengedni, hogy én röviden felemlithessek még egy pár adatot a fentebbiek kiegészitéséül.

Mielőtt azonban ezt tenném, kedves kötelességemnek tartom városi törvényhatóságunk nevében itten is hálás köszönetemet kifejezni igazságügyi m. kir. miniszter ur ő Nagyméltóságának azon kegyességéért, hogy nagyszabásu s országos érdekü munkálatait félbeszakitva városunkat meglátogatni s ez által a város közönségét megtisztelni, megörvendeztetni méltóztatott, mely megtisztelő s ünnepélyünket nagyban emelő látogatása annyival inkább kedves emlékü maradand, mert hiszen az alkotmányos korszak beállta óta városunkban még magy. kir. igazságügyi miniszter urhoz szerencsénk nem volt. Midőn a fennállott budapesti kir. itélő tábla deczentralizátiója — éveken keresztül tartott értekezletek után — kimondatott, többen voltunk, kik biztosan hittük, hogy a törvényhozás nem mellőzheti el városunkat, hanem egyik tábla székhelyéül fogja kijelölni.

Mert városunk elvégre is a magyarság legtisztább jellegü, legnagyobb jövőjü városa s vidékét is körös-körül nagy kiterjedésben tősgyökeres magyarok lakják. Mert már a tiszántuli kir. kerületi tábla is városunkban székelt, — mely ugyan kezdetben Nagyváradra volt helyezve, de az akkori kormány hamar átlátta, hogy ott feladatának meg nem felel, miért is ide helyeztette át.

Mert a kir. váltó törvényszékek fel állitásakor, nyolczból egy városunkban lett felállitva.

Igaz ugyan, hogy az 1850-es évek elején a kerületi császári főtörvényszék Nagyváradon nyittatott meg, ugy de ennek okát mindenki tudta, nem más volt az, minthogy az absolut hatalom rossz szemmel nézte Debreczent.

Mert a minden irányban kiépitett állami és vicinális vasuti vonalak a városunkkal való közlekedést könnyüvé tették.

Mert városunk iskolákkal s egyéb közmüvelődési intézésekkel bőven el van látva, melyek időről-időre szaporittatnak

Mindezek mellett oly igéretet tett városunk — minek meg is felelt — minőt — a fővárost kivéve egyik város sem tett, szerintem nem is tehetett.

Hogy minő áldozatokat hozott az államnak városunk, az igazságügyi tárcza javára, nem részletezem, csak annyit emlitek meg, hogy a törvényszékek államositásától kezdve a kir. törvényszéki palota felépitéséig segélyül 200.000 frtnál többet fizetett ki, mihez ha hozzá számitjuk a kir. itélő tábla 2 utczára szolgáló modern palotájára forditott költséget a 400.000 frtot, kiderül, hogy városunk igazságszolgáltatás érdekéből több mint 600,000 frtot áldozott.

Most már bevégzett ténynyel állunk szemben, az állam megépittette városunk támogatásával a diszes kir. törvényszéket, Debreczen város törvényhatósága pedig nem várva be a 10 évet, jóval előbb eleget tesz igéretének, kötelezettségének s ime készen áll a diszes palota, *azon terv* szerint, minőt Nagyméltóságod *hivatali elődjétől* vettünk.

Nagy örömmel bocsátjuk ezt a magyar állam birtokába, mert *nagy előnynek* tartjuk azt városunkra és nagy vidékére nézve, hogy a kir. itélő tábla városunkban székel.

De nagy előnynek, nagy nyereségnek tartjuk azért is, mert a tábla mélyen tisztelt tagjai, kik magas müveltségü férfiakból állanak, városunk mivelődésének, tekintélyének emelésére nagy befolyással vannak.

Tiszteletteljesen kérem meg tehát Nagyméltóságodat városi törvényhatóságunk nevében, hogy ezen palotát, az állam birtokába most már átvenni méltóztassék, mely palota legyen az igazság szolgáltatásnak oly temploma, hová a jogkeresők igazságos keresetükkel megnyugvással s bizalommal járulhassanak.

Mikor a polgármester is befejezte többszörös helyesléstől kisért szép beszédét, — Erdélyi Sándor

igazságügyminiszter

beszédét jelentette be az elnöklő *Puky* Gyula. E beszédet, a melyet melegség jellemez, a mely gazdag volt eszmékben, gondolatokban s a szeplőtelen, részrehajtatlan igazságszolgáltatás, a jogrend szüzi tisztasága megóvásának diesőitése volt — lapunk élén szószerint való terjedelmében közöljük.

E helyen csak annyit emlitünk meg, hogy a beszéd minden szivhez utat talált s azt zajos tetszés sokszor szakitotta félbe.

Puky Gyula kir. táblai elnök emelkedett fel ezután eszmékben és gondolatokban gazdag, tartalmas szép beszédet mondott.

Először is megköszönte Erdély Sándor igazságügyi miniszternek, hogy megjelent a mai ünnepélyen és megköszönte Debreczennek azt a bőkezü áldozatkészséget, melylyel e fényes hajlékot emeltette. — Álljon ez épület szilárdan, hirdetve a város áldozatkészségét, a tervező szakértelmét és a munkások szorgalmát, legyen szimboluma a törvény erejének és a jog hatalmának. Soha se költözzön ki belőle a jog és igazságérzete, amely nem emberi alkotás, hanem Isten öntötte az ember szivébe, össze van forrva az ember lényével. Pillanatra elhomályosulhat, de azután megint ellenállhatatlan fénynyel tör elő. Ezután szólt a magyar birói karnak azon becses kiváltságáról, melylyel a törvény az összes társadalmi tényezők fölé emelte az által, hogy mig minden más polgárnak kötelessége nálunk részt venni a politikai élet szenvedélyes harczaiban a birói kar az alul fel van mentve. — Majd szemlét tartott a jogreformok felett, a melyek nem fognak szünetelni a jövőben sem s élénk tetszéssel fogadott beszédét azzal a hő kivánsággal fejezte be, hogy a Felsége a király ne csak szentesithesse a trónbeszédben megigért uj alkotásokat, hanem azok áldásait sokáig szemlélhesse.

Tisztelgések.

Bizonyára nem csupán az a száraz udvariasság, hanem az őszinte igazi tisztelet és szeretet a magyar kormány e rokonszenves kitünő tagja iránt, a küldöttségek hosszu sorát vezette Erdély Sándor igazságügyiminiszter elé a kir. itélő tábla ünnepélyes diszülése után.

A miniszter a kir. táblai elnök hivatalos helyiségében fogadta a tisztelgő, üdvözlő deputatusokat, akiket *Olchváry* Zoltán elnöki helyettes titkár rendezett el és ifj. dr. *Puky* Gyula, a miniszteriumhoz berendelt albiró jelentett be a miniszternek.

Legelőször járult a miniszter elé a

tiszántuli ev. ref. egyházkerület

a debreczeni ev. ref. egyház és a debreczeni kollégium küldöttsége *Kiss* Áron püspök vezetése alatt. E küldöttség tagjai voltak:

Gróf Degenfeld József, Rásó Gyula, Tóth Sámuel, Némethy Lajos, Kiss Albert, Sass Béla, Dóczy Imre, Kovács Lajos, Joó István, dr. Baczonyi Lajos, Márk Endre, L. Nagy Bálint, Erdős József.

Kiss Áron püspök azzal a visszaemlékezéssel kezdette önérzetes, hatásos, szép beszédét, hogy az ezredéves ünnepély alkalmából, a daliás idők emlékének a hazafiui erények által megszentelt egyik helyén, az ősi munkácsi vár hegyén nem régen már tolmácsolta egy millió lelket számláló egyházkerületének érzelmeit a miniszter előtt. Most is azok részéről jelent meg társaival együtt, akiknek ősei negyed félszáz évvel a bibliával kezükben protestáltak. Hogy nem rosz uton indultak, bizonysága ez a főiskola, Pallás eme hatalmas vára, melyet az ősök alapitottak s az egyházkerület és a debreczeni egyház tartanak fenn. Ezek nevében sóhajt fel atyáink Istenéhez, hogy áldja meg e hazát, ennek biráit, kormányzó férfiait és az igazság legfőbb őrét, a királyt!

Erdély Sándor az üdvözlő beszédre válaszolva, azon meggyőződését fejezte ki, hogy az ev. ref. egyház hivei a kormányt a jogok egyenlősitésének kivivásában, a melyért őseink küzdöttek és véröket ontották, támogatni fogják.

A bemutatásoknál *Baczoni* Lajos jogi-dékántól azt kérdezte, van-é sok joghallgató s mikor meghallotta, hogy 240 a számuk, azt jegyezte meg: *Legtöbb a vidéken!*

Kiss Albert fölemlitette, hogy mindig sok a nemzetiségekhez tartozó jogász, az idén is 30 szerb, szász és oláh iratkozott be.

— Ide a legjobb helyre jönnek! — válaszolta a miniszter.

A róm. kath. egyházközség

és iskolaszék küldöttségét dr. *Wolafka* Nándor v. püspök vezette a miniszter elé. Tagjai voltak:

Szigmeth Károly, Unger Gusztáv, Danilovics János. Mihalovics István, Váczy János, Nagy Sündor, Csáth Zsigmond, Wolafka Antal, Szent-Királyi Tivadar, Ferenczy Elek, Cserhalmy József, dr. Szalay Béla, Tárkányi Péter, Tóth László.

A püspök lendületes, szép beszédére a miniszter azt válaszolta: hogy mindnyájan: a papság és a kormány egy czélért küzdenek, az örök igazságnak e földön való diadaláért, noha müködésük tere és eszközeik különböznek egymástól.

A bemutatásoknál a miniszter dicsérte a felekezetek között Debreczenben mindig fennálló páratlan egyetértést s buzditott annak tovább ápolására.

Az ág. ev. egyház

tisztelgő küldöttségének tagjai voltak: *Materny* Lajos lelkész, *Weszler* István felügyelő, *Steinacker* Sándor, *Zimmerman* Gyula, *Forgách* Károly.

Az üdvözlő beszédre adott válasz után a miniszter azt a megjegyzést tette, hogy félig ő is ehez az egyházhoz tartozik; mert a felesége lutheránus.

Az izraelita hitközség

üdvözletét héttagu küldöttség élén *Krausz* Vilmos főrabbi mutatta be. A miniszter azt válaszolta, hogy az izraelita felekezetnek kötelessége az örök igazság csillagát követni. Majd a hitközség népességéről tudakozódott s azzal bocsátotta el a deputaciót, hogy

— Crescat, floreat!

Az orth. autonom izr. hitközség

négy tagu küldöttsége tisztelgett ezután *Rosenberg* Farkas rabbi vezetése alatt.

A helyőrség tisztikara

részéről *Jekelfalussy* tábornok, Suvich ezredes, Nyiry alezredes, Csicsery őrnagy és Beisler kapitány üdvözölték a minisztert. Jekelfalussytól a fiáról tudakozódott, aki zseniális fiu — ugy mond — legyen minélőbb generális.

Nyiry alezredestől azt kérdezte, hogy van már *Antonovits* százados?

Debreczen város

tanácsát és törvényhatósági bizottságának népes küldöttségét *Simonffy* Imre polgármester vezette a miniszter elé.

A küldöttség szónokának azon kijelentésére, hogy a város közönsége hálára van kötelezve a miniszter iránt e látogatásért,

Erdély Sándor azt jegyezte meg, hogy megforditva áll a dolog; ő van lekötelezve a város iránt, mely igazán nagyszerü mesés áldozattal emelt fényes palotát a kir. táblának és a mely őt olyan szivélyes magyar vendégszeretettel ölelte magához.

Hajdumegye

tisztelgő küldöttségének tagjai voltak gr. Degenfeld József főispán vezetése alatt Rásó Gyula, Pénzes Sándor, Losonczy Álmos, ifj. Lengyel Imre, Ferenczy Elek, gróf Degenfeld Pál, Weszprémy Zoltán, Kovács Gyula.

A miniszter a közel jövőben megvalósitásra váró államositáshoz e „mintavármegye“ támogatását kérte.

Szabolcs vármegye

küldöttsége járult ezután tisztelgésre a miniszter elé. — Tagjai voltak: *Mikecz* János alispán, gr. Pongrácz Jenő, Vay Péter, Kovács István és Vadász Miklós.

A miniszter hálás köszönetét küldi Szabolcs vármegye közönségének azért a meleg érdeklődésért, melyet az igazságszolgáltatás iránt tanusit.

Szatmár vármegye

tiz tagu küldöttsége élén *Nagy* László alispán üdvözölte a minisztert; a küldöttség szónoka tartalmas szép beszédében az igazságszolgáltatás tisztaságának államfenntartó erejét aposztrofálta.

A miniszter megigérte, hogy a szatmári törvényszéki palota felszentelésekor meglátogatja Szatmármegyét.

A biróságok.

monstre küldöttségét vezette ezután elő *Puky* Gyula kir. táblai elnök, a birói kar tiszteletét és szeretetét tolmácsolván a miniszter iránt, akinek magas példája nyomán törekednek ők teljesiteni az igazságszolgáltatás terén hazafiui kötelességeiket.

A miniszter válaszában kiemelte, hogy a magyar birói kar korra nézve bár fiatal, de függetlenség és igazságszeretet tekintetében felülmulja a világ bármely birói karát.

Igyártó Sándor hatalmas bajuszára megjegyezte, hogy ugy áll, mint a kifeszitett ijj.

Ifj. *Lengyel* Imre előtt azt emlitette fel, mikor a jogász-gyülésen Szobosszló judikaturáját ismertette.

Potorán h.-böszörményi járásbirótól ottani rokona felől tudakozódott: jól viseli-é magát? — A válasz persze igenlő volt.

Az ügyészi kart

Pongrácz Jenő főügyészi helyettes vezette tisztelgésre. A miniszter ugy nyilatkozott e karról, hogy ez neki büszkesége. Ez intézmény egyike a modern Magyarország azon alkotásainak, melyek legjobban sikerültek.

A debreczeni és szigeti ügyvédi kamarák

együtt tisztelegtek dr. *Kola* János kir. tanácsos vezetése alatt. A miniszter válaszában fontos kijelentést tett az ügyyédi kar állapotának javitására vonatkozólag. Paragrafusokkal ezen nem lehet segiteni. Ide intézmények kellenek s ő ezt a munkát már megkezdette; folytatni is fogja. Mert ő az ügyvédi kar érdekét ugy veszi, mintha saját érdeke volna.

A közjegyzői kamara

küldöttsége előtt, amelynek vezetője *Nánássy* László volt, a miniszter a közjegyzői hatáskör kitágitását helyezte kilátásba.

A bemutatkozások közben tréfásan jegyezte meg, hogy két ilyen fiatal jegyző, mint *Nánássy* László és *Paksy* Imre Debreczenben, nincs az egész országban.

A pénzügyigazgatóság

hat tagu küldöttség által tisztelgett *Szunyogh* Sándor vezetése alatt.

A vasuti üzletvezetőség

öt tagu küldöttsége *Dobiecki* Sándor üzletvezetővel járult a miniszter elé, a ki a magyar vasutak magas foku fejlődését és kényelmét magasztalta előttük.

Az állami főreáliskola

és a r. kath. algimnázium tanári karai élén *Géresi* Kálmán tankerületi főigazgató üdvözölte a minisztert.

A helyszinelési felügyelőséget

Miskolczy Jenő vezette, aki mint biharmegyeit üdvözölte a minisztert. *Erdély* Sándor büszkének vallotta magát arra, hogy Biharban született s még inkább arra, hogy ott annyi derék hazafi terem.

A kereskedelmi és iparkamara

küldöttsége élén *Szabó* Kálmán elnök az üdvözlés után arra kérte az igazságügyi minisztert, hogy miután a debreczeni iparosoknak nehéz aggodalmaik vannak a tervezett kerületi börtön felépitése után behozandó fegyencz ipar miatt, a vonatkozó törvényes intézkedések e kérdésnél megtartassanak, és az iparos osztály érdekei megóvassanak.

A miniszter azt a megnyugtató választ adta, hogy nagyon jól ismeri ezt az igen nehéz kérdést. De oda fog törekedni, hogy Debreczenben a fegyenczeket inkább ***külső mezei munkára alkalmazzák***, a mi itt könnyen keresztül vihető lesz s igy a fegyencz ipar ne keljen veszedelmes versenyre a helyi iparosokkal. *Zádor* Lajos ugyanekkor a kereskedő társulat üdvözletét és tiszteletét is bemutatta.

Tisztelegtek továbbá a miniszternél: a posta és távirda tisztviselők *Csath* Zsigmond vezetése alatt; Eötvös *Károly* Lajos kir. tanfelügyelő, aki a népnevelést az iskolákat ugy aposztrofálta, mint az igazságszolgáltatás preventiv intézményét;

a kir. gazdasági tanintézet és földmives iskola tanári kara, melynek szónoka *Szücs* Mihály igazgető volt. A miniszter azt a biztató kijelentést tette előttük: oda kell törekedni, hogy a debreczeni gazdasági iskola is olyan rangu legyen, aminő a magyaróvári.

A debreczeni szabadelvüpárt

tisztelgését mutatta be ezután *Lengyel* Imre pártelnök vezetése alatt a párt intézőbizottsága, biztositván a miniszter arról, hogy a debreczeni szabadelvü párt a kormányt mindenkor támogatni fogja a a haza javára irányuló müködésében.

A miniszter, midőn jóleső örömmel fogadta a párt üdvözletét — felidézte a szabadelvüpártnak közelebb kivivott fényes győzelmét, a mely bármit mondjanak is ellenfeleink, egyedül szabadelvü eszmék ellenállhatatlan erejének eredménye és nem az erőszaké volt.

Csak előre: fennen lobogjon a szabadelvüség zászlója! Ezzel bocsátotta el a küldöttséget a miniszter.

A miniszter látogatásai.

Az igazságügyi miniszter miután kipihente a hosszu fogadás fáradalmait és megreggelizett, délután kocsira ült s *Puky* Gyula, gr. *Degenfeld* József, *Plosz* és *Vörösmarthy* államtitkárok, *Liszkay* min. tanácsos, *Igyártó* Sándor, *Király* Gyula és *Stahl* Géza kiséretében kihajtatott

a kerületi börtön

elhelyezésére kiszemelt területekhez. Roppant döczögős utakon bejárták a mikepércsi országut két oldalán fekvő városi földeket s onnan az epreskerten keresztül a kertészeti egylet telepére mentek. A miniszter határozottan nem nyilatkozott; de ugy látszik, hogy mikepércsi ut baloldalán elterülő földek, a járvány kórházon tul, nyerték meg legjobban a tetszését.

A törvényszéki palotában

Délután 3 órakor érkezett a miniszter és kisérete a törvényszéki palotába.

Teljes kivilágitás mellett bejárták a palota összes helyiségeit; mindent tüzetesen megnézett a miniszter és megdicsért.

A bankett.

Fényes bankett 'rekesztette be a miniszter-látogatás ünnepségét. A Bika szálloda disztermében négy óriási asztal volt teritve, amelyek körül ott láttuk a vidéki vendégeket és a helyi közélet valamennyi kitünőségét.

A Rákóczi hangjai mellett terembelépő *Erdély* Sándort viharos éljenzés üdvözölte.

Közel háromszázan foglaltak helyet a dúsan diszitett asztaloknál. A miniszter az asztalfőn ült, jobbján: gróf Degenfeld főispán, Kiss Áron, Plósz államtitkár, Simonffy polgármester és Széll Farkas; balján Puky Gyula, dr. Wolaffka, Vörösmarty államtitkár, Jekelfalusi tábornok, és Veszprémi kuriai biró foglaltak helyet.

A páholyokat mintha csak összebeszéltek volna — Debreczen legszebb leányai foglalták el. A valóban lucullusi lakoma menüje volt.

A harmadik fogás után az első pohárköszöntőt *Erdély* miniszter mondotta.

A harmadik fogásnál felemelkedett Erdély Sándor miniszter s a következő beszéddel köszöntötte fel a királyi párt:

Tisztelt uraim! (Halljuk, halljuk!) Debreczen szab. kir. városának polgárait mai napon az igazság tartja lefoglalva. Justitia regnorum fundamentorum. E tételt Magyarország története igazolja legperegnánsabbul.

Midőn Magyarország nevét ismerte az egész világ, midőn czivilisatiója legmagasabb fokon állott egész Európában, midőn hatalmát, nagyságát, erejét rettegték a Kárpátoktól az Adriáig, akkor Szent István trónján egy olyan fejedelem ült, a kinek a nép itélete az igazságos czimet itélve oda eltörölhetetlenül.

Azóta és pedig évszázadok óta Magyarország a lét és nem lét határán ingadozott. Ma Magyarország müveltség tekintetében ismét versenyez Európa minden népével. Magyarország nevét ismeri az egész világ, Magyarország szava döntő sulylyal esik az európai areopag mérlegébe és tisztelt uraim! ma ismét egy olyan férfiu fején van Szent István koronája, (feláll az egész társaság) kinek bölcsességénél, lovagiasságánál, kinek munkásságánál csak törvény tisztelete és igazságossága a nagyobb.

Dicsően uralkodó nagy királyunkat I. Ferencz Józsefet s imádott királynőnket az Ur Isten e haza boldogitására sokáig éltesse. (Hosszantartó lelkes éljenzés.)

A felköszöntőt az egész társaság állva hallgatta végig.

Gróf *Degenfeld* József főispán *Erdély* Sándort köszöntötte fel a város közönsége nevében. Mire ujból a miniszter állott fel s a következő pohár köszöntőben éltette Debreczen város polgárságát s vezéreit: gróf *Degenfeld* Józsefet és *Simonffy* Imrét:

Tisztelt Uraim!

Az előttem szólott tisztelt barátom igen szép szavakban megnyilatkozó beszédében az én személyemmel foglalkozott és jókivánatokkal halmozott el. Ezt én kedves kötelességemnek tartom ezennel ünnepélyesen megköszönni.

De tisztelt asztaltársaim! Köszönettel tartozom önöknek, a kik az ő beszédét, hogy ugy fejezzem ki magamat, lelkesült tetszéssel fogadták s ez által engem igen kedves óváczióban részesitettek (Élénk éljenzés.) Éljeneik füleimben — a mig élek — igen kedvesen fognak csengeni (Éljenzés.) De általában el kell mondanom, — hiszen nem találok okot, hogy elhallgassam — hogy én itt önök körében magamat igen boldognak érzem. (Élénk éljenzés és tetszés). Sok messze fekvő okok azok, a melyek bennem ezen érzelmet megteremtették. A mit én itt létem óta Debreczenben láttam, hallottam, tapasztaltam, az valóban lelkemet emeli. Minden téren a szellemi az anyagi haladásnak el nem tagadható vivmányai azok, a melyekkel lépten-nyomon találkozunk itt tisztelt uraim! Ha erre elgondolom, hogy Debreczen sz. kir. város példáját hazánkban igen sok város, község követi, hogy minden téren az erkölcsi haladásnak igen szembetünő nyomaival találkozunk, akkor tisztelt uraim az a sokat hallott ráfogás és fekete rámáju sötét kép, hogy ez az ország az erkölcsi sülyedés lejtőjén haladna, hogy anyagilag a tönk széle felé közelednék: ez a ráfogás nem igaz, mert a ki hazáját forrón szereti, azt szives örömmel kell eltölteni az ellenkezőnek s örömmel is tölti el. (Helyeslés.) Kövessük Debreczen város példáját, dolgozzunk; dolgozzunk erélyes kitartással, a munka nemesit, a munka egyedül az, mely az országot nagygyá és erőssé teheti (Helyeslés). És nem tagadom, tisztelt uraim, hogy közéletünknek vannak hibái, nem tagadom, hogy intézményeinknek vannak nem helyes kinövései, nem tagadom, hogy polgártársainknak nagy része szegény, de határozottan kétségbe kell vonnom azt, hogy ezen baj nagyobb mértékben volna meg Magyarországon, mint akármely államában a világnak, bele számitva azokat is, a melyek hatalmasak.

Hiszen minden háztartásnak meg van a sötét hátulsó udvara, de ha annak minőségét akarjuk megitélni: nem a szemétből kell az itéletet mondani.

Ha valaki Budapest haladását a Gellért-hegy kunyhóiról akarja megitélni, az a legellenkezőbb benyomással távoznék onnan. (Helyeslés)

Debreczen városban tapasztaltam továbbá azt az ernyedetlen, buzgó munkálkodást, takarékosságot és hazafiságot; Ezt kell követnünk, ezt kell magunkévá tenni.

Debreczen városának példája áll előttem. És midőn azt látom, hogy a polgárok ezen legszebb hazafiui erényekben diszlenek, akkor én e város polgárai előtt kalapot emelek és azt kivánom, hogy a Mindenható ennek a városnak józan eszü, hazafias és munkás polgárait vezető férfiait, tisztelt barátomat a főispánt és a polgármestert sokáig éltesse. (Hosszantartó éljenzés).

Kiss Áron püspök *Plosz* és *Vörösmarty* államtitkárokat; dr. *Wolafka* Nándor *Puky* Gyulát; *Vörösmarty* Béla a kir. közjegyzői és ügyvédi kart, dr. *Kola* János *Erdélyi* Sándor miniszter, *Puky* Gyula *Plosz* Sándort, Plósz Sándor Debreczen városát, dr. *Józsa* András *Vörösmarty* Bélát, *Komlóssy* Arthur *Liszkay* Jenőt *Nagy* Lászlót, szatmár megyei alispán a hazát, *Joó* István a kir. táblát, K. *Tóth* Kálmán *Karap* Ferenczet és *Weszprémy* Jánost *Hajdu* Gyula a megjelent vendégeket éltette.

Majd ujra *Erdély* Sándor beszélt és a következő nagyhatásu felköszöntőt mondotta:

Tisztelt Uraim!

Nincsen az a nap, mely le ne menne; nincsen az embernek az a boldogsága a mely véget ne érne. Az én órám ütött, meg kell önöktől válnom. Legnagyobb részben elmegyek, de itt hagyom önöknél a szivemet, (éljenzés és tetszés) ha a mindenható Isten segit, vissza fogok érte jönni. (Élénk éljenzés) Áldja meg az ég önöket, tartsanak meg jó emlékükben. (Hosszantartó éljenzés és taps.)

A miniszter és a vele jött urak ezután elbucsuztak a társaságtól s többek kiséretében a vasuthoz hajtatott, ahol ujból kifejezést adott örömének, hogy Debreczent meglátogatta. Azzal szállott fel a ½11 órakor induló vonatra, hogy ez a nap felejthetetlen lesz az életében.

A nagy számmal egybegyült közönség viharos éljenzése mellett robogott ki a sötét éjszakába a minisztert vivő gőzkocsi.

A miniszteri banketten a Magyari fiuk hurzták a régi jó magyar nótákat.

Táviratok.

— *A Debreczeni Ellenőr* sajáttudósitójától. —

A főváros kölcsöne.

Budapest, január 4. A főváros kölcsönügyi bizottsága elhatározta, hogy a bankok és az agrárbank ajánlata között nyilvános árlejtést tartanak, a mi pénzügyi körökben nagy izgatottságott okozott.

Sikkasztó ügyvéd.

Budapest, január 4. A budapesti törvényszék Gyurgyik Gyula ügyvédet, volt országos képviselőt, amiért ügyfelétől özvegy gróf Csáky Imrénétől 900 frtot sikkasztott, hét havi börtönre itélte.

Tüz a Margit-hidon.

Budapest, január 4. A Margit hidon a légszeszcső megrepedt, a kiömlő gáz meggyulladt, de a tüzet szerencsére hamar eloltották.

Nóbel hagyatèka.

Budapest, január 4. Stockholmban elhunyt Nóbel a dinamit feltalálója, végren-

deletileg 36 millió koronát hagyományozott phizikai, vegyészeti, phisiologiai, orvostudományi és ideálistikus irányu irodalmi müvekre.

A király adománya.

Budapest, január 4. Rómából telegrafálják, hogy a magyar király czettinjei katholikus templomra ötvenezer lirát adományozott.

Megkerült gőzös.

Bndapest, január 4. A Jókai Ádria gőzös több napi viharral való küzdelem után megkerült.

Csődök New-Yorkban.

Budapest, január 4. New-Yorkban sok nagy bank csődöt mondott. Általános krachtól tartanak.

Elhunyt képviselő.

Budapest, 1897. január 4. Budapesten *Andaházy* László volt képviselő ma meghalt.

NAPI HIREK.

Kérelem.

Felkérjük azon tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetése **deczember hó végével lejárt,** hogy a megfelelő összeget beküldeni szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldése megzavartassék, mert ezentul csak azoknak küldjük lapunkat, kik egy bizonyos tetszés szerinti időre **előre fizettek.**

Hátralékos előfizetőinket is kérjük, hogy eddigi hátralékaikat mielőbb rendezni szíveskedjenek, minthogy ellenesetben a lap további küldését január hó elején beszüntetjük.

Egy napilap előállitása és fentartása olyan óriási költséggel jár, hogy ezen költségek fedezése czéljából csakis rendes előfizetőinkkel számolhatunk.

A kiadóhivatal.

— **Az igazságügyi miniszter és a kir. tábla palotája.** A tegnapi diszülés és a tisztelgések után Erdély Sándor bejárta a kir. tábla épületét, melyben Szeipel Sándor irodaigazgató kalauzolta, a kinek *Kovács* Károly volt debreczeni táblai bíróhoz most kuriai bíróhoz való nagy hasonlatossága nyomban feltünt a miniszter előtt is. Erdély Sándor teljes megelégedését fejezte ki a palota beosztása és fölszerelése felett.

— **Hajdumegye választói.** Vármegyénk központi választmánya a kuriai határozatok figyelembevételével véglegesen összeállitotta vármegyénk folyó évi országgyülési képviselőválasztóinak állandó névjegyzékét, mely szerint a nádudvari kerületben 2275, a szoboszlói kerületben 918, a nánási kerületben pedig 3311, a három kerületben tehát összesen 7341 választó van, Hajdubőszörménynek külön központi választmánya van, amely külön névjegyzékbe foglalta a kerület választóit

— **Elismerés a debreczeni iparosoknak.** A debreczeni iparosokat, kik a kir. itélőtábla belső felszerelési munkálatait készitették, Erdély igazságügyminiszter részéről igen szép kitüntetés érte. Tegnap délelőtt ugyanis Berger Jenő müépitész a nevükben tisztelgett az igazságügyminiszternél. Az üdvözlést néhány szóval megköszönte s elismerését fejezte ki a debreczeni iparosok munkája fölött. Különösen kiemelte, hogy örömmel látja, miszerint lépést tartanak az e téren eddig tapasztalt haladással s egyuttal biztositotta őket, hogy valahányszor az igazságügy Debreczenbe épittetni fog, róluk nem feledkezik meg. Az igazságügyminiszter e kitüntető elösmerésére iparosaink méltán büszkék lehetnek.

— **A honvédségi egy éves önkéntesek.** Ő felsége a honvédelmi miniszter előterjesztésére megengedte, hogy a magyar honvédségnek azok az egyéves önkéntesei, kik a tartalékos tiszti vizsgát letették és hivatásszerü tiszti állásra törekszenek, jövőre a ténylegesitési pótvizsgát a honvédkerületi parancsnokságoknál, illetőleg a lovasság jelöltjei a központi honvéd lovas iskolában tehessék le és az esetre, ha minden követelménynek megfeleltek, aug. hó 18-ával áthelyeztessenek a magyar honvédség hivatásszerü állományába.

— **Tartalékos tisztek áthelyezése.** A január 1-én előlépett tartalékos tisztek közül *Veislovits* Gyula, *Czintz* Zsigmond, *Leitgeb* Imre, *Meisner* József, *Blaskovits* Sándor, és *Moskovits* Miksa hadnagyok a debreczeni honvédhuszárezredhez helyeztettek át.

— **Jóváhagyott alapszabály.** A debreczeni általános munkásképző egylet alapszabályait a belügyminiszter a szabályszerü bemutatási záradékkal ellátta.

— A **kereskedelmi miniszter köszönete.** *Dániel* báró kereskedelmi miniszter a magyar posta- és távirdahivatalokba nyilt levelet intézett. Benne melegen megköszöni a hivatalnoki karnak a millennáris esztendő alatt tanusitott buzgó müködését, mert csak igy volt lehetséges a nagy levélforgalmat lebonyolitani.

— **Dalestély.** Az annyi dicsőségben részes debreczeni dalegylet szombaton este fényes sikerü dalestélyt rendezett a Bika szálloda disztermében, amely zsufolásig megtelt dalkedvelő, diszes közönséggel. Országozhirü dalegyletünk megint remekelt, mert a választékosan összeállitott müsor minden számával óriási hatást ért el. Müsor után élénk auimóval indult meg a táncz, amely hajnalig tartotta együtt a mulató társaságot.

— **Behivók a sorozásra.** Néhány hét mulva már kézhez kapják az 1875., 1876., 1877. évben született legények. Ezzel együtt felkerül a süveg mellé a csinált virág, meg a czifra pántlika. Kamasz legények hetykén huzzák le a kalapjuk karimáját a szemük elé s alóla sajnálják le a czibil népséget. Mert hát csak ők a legények, akikre a császárnak szüksége van, azért hivatja őket piros czédulán vizitáczióra. Meg is mondják az anyjukomnak, hogy már bizony kár neki zokogni, ha fegyvert kapnak is az oldaluk mellé, nem lesz semmi bajuk. Nem olyanok ők, mint a többiek, azért hivja őket a császár, mert velük nem bánik el olyan könnyen a muszka. Amit pedig a császár parancsol, az szentebb. mint a biblia igéje. Januárban már repül szét a tömérdek behivó czédula, nem ugyan a császártól, hanem a katonai ügyosztálytól, ahol most készitik a tervezetet az évi sorozásokra, továbbá hogy kik lesznek az ujonczvizsgáló bizottság polgári elnökei és orvosai, melyet még január első napjaiban küldenek fel a hadügyminiszteriumba jóváhagyás végett.

— **Visszajött.** *Molnár* János nőtlen napszámost nem régiben kitiltotta a rendőrség minden időkre Debreczenből. Ő azonban eltolonczoltatása közben azt a nótát dudolta, hogy: „Visszajövök még, visszasegit engemet a csillagos ég.“ Vissza is jött, de szerencsétlenségére, mert tegnap Kertész György napszámos társát, kivel az 1731. sz. háznál együtt laktak, eldöngette s a butorait is összetörte, mire az feljelentette. Molnárt természetesen azonnal letartóztatták a fogházban kijózanitották s ha büntetését leülte ujolag eltolonczolják.

— **Kállay István temetése.** A gyakorló iskola régi és szeretett vezetője, a kicsinyek és nagyok jó öreg Kállay bácsija nincs többé, vasárnap délután temették el a város intelligenciájának és polgárságának nagy részvéte mellett. A temetésen *Kiss* Áron ev. ref. püspök vezetéte alatt jelenvoltak a helybeli lelkészi kar, theologiai, jogi, tanitóképezdei tanári kar és a tanitói kar legtöbb tagjai. A halottas háznál *Csiky* Lajos theologiai tanár és főiskolai lelkész mondott rövid, de szép imát. Majd a Rákóczy harang zugó hangjai mellett. Ki kisérte a rendkivül nagy számu közönség a drága halottat a Kossuth-utczai sirkertbe, ahol is a megnyitott sirnál *Kovács* Lajos tanitóképezdei igazgató mondott megható, bucsu beszédet a tanügy eme régi, fáradhatatlan, uttörő munkása felett, akinek legyen csendes a sir örök álma.

— **Magyar iparoktatás.** Szterényi József országos iparoktatási főigazgató Magyar Iparoktatás czimén lapot indit ujévtől, a mely az összes iparoktatási rendeleteket hozza. A kereskedelmi miniszter a lapra fölhivta ma a város figyelmét. Előfizetési ára egy évre négy forint.

— **Levélbélyeggyüjtők figyelmébe.** A nagyváradi postaigazgatóság megkeresésére figyelmeztetjük a levélbélyeggyüjtőket, hogy a millenniumi képes levelező lapokból minden nagyob forgalmu postahivatalnál 32 külön darabból álló teljes gyüjteményt kaphatnak darabonkint két krajczárjával.

— **Nagy hajtóvadászat** A debreczeni vadásztársulat f. hó 6-án 80 hajtóval hajtóvadászatot rendez a Halápon. Találkozás a halápi csapszéknél az emlitett nap reggelén 8 órakor.

x Aki jó cognacot akar inni, szerezze be a Martell J. et F. old braudyt, melynek helyben *Geréby* Fülöp czégnél van a főlerakata. Ezen ital kellemes ize, kitünő zamata és lágysága által tünik ki. Az árak a minőséghez képest mérsékeltek.

x Csáthy Ferencz könyvkereskedésébe négy gymnasiumot végzett jóházból való fiu tanulóul azonnal felvétetik.

Szinház.

Grant kapitány gyermekei.

Verne Gyula ismert regényéből átdolgozott s illetve szinpadra dolgozott nagy látványos szinmü került tegnap este bemutatóra szinházunkban. A földszint és a magasabb régiók egészen megteltek közönséggel, hanem a két alsó páholyokon nagyon meglátszott a bérletszünet.

Grant kapitány gyermekei nem birnak nagyobb értékkel annál, hogy le tudják kötni a közönség várakozásteljes érdeklődését nehány hajmeresztő rémes jelenettel s alkalmat adnak arra, hogy a szinpadon nehány csinos diszletet mutassanak be.

A darab meséje Grant kapitány ismert hajótörését tárgyalja, s végigvezet annak az expedicziónak az utján és viszontagságain, amely Grant kapitány megmentésére indult. A darabban szereplő alakok mind jól vannak jellemezve s a drámai scrénák mellett jó rész jutott benne a komikumnak is.

A szereplők jó igyekezetet fejtettek ki a siker érdekében. Legjobban kivált *Follinusz*

aki Paganell szórakozott geografusból egy pompás kabinet alakot csinált. Nem kisebb része van a sikerben *Kiss* Irénnek, ak utánozhatatlan Lady Arabellát kreált.

Szilágyi Vilmos Grant kapitány tőle megszokott öntudatos alakitásával vált ki, mig gyermekei közül *Molnár* Rózsi (James) végjelenetével közvetlenül hatott, *Halmy* Margit (Mary) és *Szabó* Irma (Robert) feladatukat jól oldották meg.

Benedek (Eyrton) jellemzetes volt. *Vidor* a Lord szintelenségével kellemetlenül ritt ki. *Sziklay* és *Kallay* kifogástalanok voltak.

Az uj diszletek igen csinosak, de különösen kiválik közülök a hajódiszlet, a amely izlésességével kelt jó benyomást.

A darab rendezéséért *Benedek* Gyulát teljes elismerés illeti meg.

Grant kapitány gyermekeit ma, holnap, szerdán, csütörtökön és pénteken megismétlik.

—

* **Kaposi Józsa betegsége.** Szintársulatunk soubrettejét Kaposi Józsát nagy kellemetlenség érte tegnap délután a Czigánybáró előadásán. Szoffi szerepében lépett fel s a második felvonás vége felé, a baloldaloldali szinfalak mögött erős szurást érzett torkában amely csakhamar annyira erőt vett rajta, hogy megfojtással fenyegette. Aléltan esett össze, mire beviték öltöző szobájába. Azonnal orvosért futottak s mivel a szinházban délutáni előadás lévén, nem volt jelen szinházi orvoss, a közelben lakó dr. Altman Bélát hivták a beteghez, ki hangrésgörcsöt konstatált nála, ami valószinüleg a neki magas énekparti éneklése következtében állott be. A beteget kocsin lakására vitték azonnal s igy a harmadik felvonásban már nem is vehetett részt. Most otthon ápolják s a gyorsan alkalmazott segély eredményeképen valószinü, hogy pár nap mulva visszanyeri egészségét teljesen.

—

* **A vidéki szinészet ügye.** A képviselőház legutóbbi budget-vitájának folyamán — mint tudva van — fölhivta a belügyminisztert, hogy a következő költségvetési előirányzattal egyidejüleg a vidéki magyar szinészet rendezése ügyében is tegyen előterjesztést. — Ennek a fölhivásnak mindeddig nem felelhetett meg a miniszter, mert a javaslattételre fölhivott országos magyar szinész-egyesület nem nyujtott hozzá idején be idevonatkozó tervezetet s mert különben sem állott annyi idő rendelkezésére, amely alatt ez a vidéki szinészet jövőjére nézve kiváló horderejü kérdés kielégitő megoldást nyerhetett volna. A rendezés keresztülviteléig az *eddigieknél nagyobb összegü segélyek* nyujtásával szándékozik a miniszter segiteni a vidéki magyar magyar szinészet helyzetén.

CSARNOK.

A fekete-ruhás leány.

A *Debreczeni Ellenőr* részére *angolból* ford.

Fluck Jolán.

— (Folytatás.) —

— Ugy látszik, gondolta magában, ő nem fog engem többé, ebben a szobában keresni, de ha mégis — legalább nem bujok el előle.

Mielőtt azonban ez a határozat megérlelődött volna benne, erősen küzdött leányos hiuságával; s midőn észre vette a feléje közeledő Norreyst, a ki már alig volt pár lépésnyire a diványtól a melyen ült, halvány arczát ismét gyöngéd pir boritotta el.

— Azt hiszem, hogy ez a mi tánczunk, a tizedik — mondá Despard tulzott közönynyel, mintha csak ingerelni akarta volna a leányt arra hogy az valami féle ürügy alatt felmentse őt e kellemetlen kötelesség alól.

Tiz leány közül kilencz okvetlen elárulta volna neheztelését e viselkedés felett. De Maisie nem tette ezt. Nyugodtan felállt helyéről s elfogadta a fiatal ember karját.

— Igen, mondá, ez a mi tánczunk.

Hangjában volt valami különös rezgés, a mi Despard figyelmét egy pillanatra felkeltette s most már kissé jobban kezdett érdeklődni az „Englewoodné pártfogoltja iránt. A leány egyenesen maga elé nézett, szabályos, finom vonásain a legcsekélyebb felindulást sem lehetett észre venni; arcza teljesen nyugodt volt s csakis a rózsás pir amely azt elöntötte árult el némi izgatottságot, de ez is csak annak tünt volna fel a ki őt közelebbről ismeri.

— Teringettét, gondolá Despard, minő szép, csak ugyan különös, ilyen arczot még sohasem láttam. Csak ne volna ily izléstelenül öltözve. Társalogni nem tud s tánczolni pedig, fogadni mernék akár milyen összegben, hogy épen nem.

Az első véleményét most nem is czáfolta meg Maisie, egy pillantást sem vetett tánczosára s szótlanul lépkedett mellette. Despard meg is kisérlett holmi általános tárgyu társalgást, a terem melegéről, a tultömöttségről, de csak rövid egyszótagu választ kapott. Már-már boszankodni is kezdett rajta.

— Nem akar beszélni, ez az egész, gondolta magában. Ez az egész, gondolta magában.

Azután körülpillantott a teremben s mindenütt csak tánczoló vagy vigan csevegő párokat látott. Egyszerre olyan kellemetlen érzés szállta meg, mintha mindenki csak őt nézné és rajta gunyolódnék.

A kétségbeesés egy nemével fordult tánczosnéjához.

— Akar tánczolni? kérdé tőle meglehetős nyers hangon, a leány hallgatása egészen kihozta őt a sodrából.

— Hogyne, válaszolá Fford kisasszony kissé elmosolyodva, azt hiszem, hogy azért álltunk fel, nemde?

Despard dühbe jött. Még kinevet engem, gondolá magában, — impertinens kis liba. De honnan is szerezhette Englewoodné ezt a leányt? Nem is csalogat engem ide többet, szavamra mondom. Most vagyok utoljára a báljan!

Ingerültsége csak növekedett amint végig nézett tánczosnéján.

A leány külsején, öltözetén nem annyira izléstelenség látszott, mint az, hogy nagyon egyszerü óhajt lenni s most már ugy találta, hogy nem is épen olyan liba mint a hogy ő gondolta.

(Folyt köv.)

Közgazdaság.

* **A fővárosi malomipar üzleti eredményéről** a következő érdekes adatokat közöljük. A részvénymalmok mérlegeredményeinél figyelemreméltó, hogy az üzem az év elejétől egészen augusztus hó közepéig veszteséggel járult és hogy a haussemozgalom beálltával csak néhány malom rendelkezett még el nem adott készletek fölött, mig a szeptember, deczemberi nyereséget a megelőző nyolcz hónapi üzemveszteség emésztete fel, ugy hogy tulságosan vérmes reményeket csak egyes különösen kedvező helyzetben lévő malmoknál táplálhatunk. A kilátások ezek: B.-pesti gőzmalom 35—40 frt (15 százalék) Hengermalom 24—28 frt, (5 százalék), Erzsébet-gőzmalom 12—14 frt (4 százalék), Lujza-malom 10—12 frt (6 százalék), Molnárok és sütők gőzmalma 10—12 frt (5—6 százalék), A Concordia-malom behozta a veszteségét. A pesti Victoria-malom részvényenkint 8—10 frt nyereséget tüntethet fel, azonban ezen összeget a szegedi fiókgőzmalom leégése folytán tett kedvezőtlen felszámolás következtében nem fogja kifizetni.

Kiadó és laptulajdonos:
„Csokonai" nyomda és kiadó részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: **Ifj. Gily Ede.**

Szabó Lajos Fiai
czég
tudatja a n. é. közönséggel, hogy a közelgő farsangra már raktárra érkeztek a
legujabb
14—0—5
Farsangi divat-
-czikkek:
szines selymek, világos szinü divatszövetek,
selymes Zephirek, szerb vásznak, mosó Batistok, legyezők, szalagok, keztyük.

Szeplő, májfoltok és az **arcz minden tisztátalansága ellen** legjobb szer a
Dr. Sichulszky arczkenőcse.
Egy tégely ára 50 kr.
Kitünő hatásu bedörzsölő szer **csuz, köszvény** és **derékfájás ellen, rándulás** vagy **hülés okozta ideg-** és **izom fájdalmakat** biztosan megszünteti a ma már nagy elterjedtségnek ösvendő
PARADICSOM SZESZ
nagy üveg 1 forint, fél üveg 50 krajczár.
Köhögés, rekedtség, náthaláz ellen biztosan hat a
Dr. Balassa mellthea,
egy doboz 20 kr.
Felsorolt szerek kaphatók
FÜLEKY PÁL gyógyszertárában
DEBRECZEN, Péterfia.
9—25—11

ELADÓ

három szoba butor **olcsó áron**, garniturok, függő-lámpák, ezüst tárgyak.

Megtekinthetők: **Szent-Anna-utcza 2538. szám alatt.** 26 6—4

Vb. **Leidenfrost Ármin** csődtömegéhez leltározott különféle

füszeráruk, rum-, thea-, kávé-, szeszes italok- és csemege-boroknak

a választmány ajánlatára becsáron leendő kiárusitását rendelvén el a csődbiróság, — ezt a n. é. közönségnek azzal van szerencsém tudomására hozni, hogy a fent megnevezett áruk

a mai naptól kezdve most már sokkal olcsóbban,

fele áron

fognak kiárusittatni.

Debreczen, 1897. január 2.

Dr. MARISKA GYÖRGY,
tömeggondnok.

31—3—1

10592 tkv.
96.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhirré teszi, hogy özvegy Irányi Belané Leszich Lujza végrehajtatónak Tóth Róza Nagy Andrásné végrehajtást szenvedő elleni 5 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. tszék (debreczeni kir. járásbiróság) területén lévő, Debreczenben fekvő, a debreczeni 7198. sz. tjkvben A + 1. rend. 142. hrsz. és 270. népsorszámu házas beltelekre egészben az 1881. évi LX. t.-cz. 156. § C. pontja alapjan 720 forintban; továbbá a debreczeni 85. sz. tjkvben A. I. 2. rend. 7578 hrszám alatt foglalt ondódi szántóföldnek Tóth Róza Nagy Andrásnét illető 1/4 részére 267 forint 50 krajczár kikiáltási árban és pedig a mindkét ingatlanra C. 3., illetve C. 13. rend. szám alatt özvegy Tóth Jánosné Papp Terézia javára bekebelezett haszonélvezeti jog épségben tartása mellett az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan **az 1897. évi január hó 29-ik napján d. u. 3 órakor** a debreczeni kir. törvényszék, mint tkvi hatóság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 72 frt és 27 frt 65 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, 1896. évi november hó 4. napján. A debreczeni kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

35 1—1

Nagy Károly
kir. tszéki biró.

Női kézimunkák

előrajzolva, kezdve és készen

minden hozzávalókkal

a legolcsóbban kapható

Boros Testvéreknél

Debreczen, Kossuth-utcza 3. sz.

11—50—6 **Tessék mintát kérni.**

Pályázati hirdetmény.

A nagylétai takarékpénztár részvénytársaság igazgatósága pályázatot hirdet a **700 frt** évi fizetés és az alapszabályok által biztositott jutalékkal javadalmazott **könyvelői állásra.** Ezen állás azonnal is, de legkésőbben **1897. évi február hó 1-én** foglalandó el. Müködési és képesitési bizonyitványokkal kellően felszerelt pályázati kérvények a nagylétai takarékpénztár r.-t. igazgatóságához legkésőbben **folyó hó 20-ig** küldendők be. Pénzintézeteknél müködött pályázók kérvényei előnyben részesittetnek.

A nagy-létai takarékpénztár r.-t. igazgatósága.

32—3—1

Alkalmi

legmeglepőbb és legszebb ajándéktárgyak zenével.

Helyén valónak találjuk a t. közönség figyelmét a fényesen berendezett főraktárunknak

alkalmi kiállitására

felhivni. Az ezer és ezerféle szebbnél szebb **zenélő disztárgyak közül** a helyszüke miatt csak néhányat emlitünk fel, u. m.

NŐK SZÁMÁRA

Zenélő bonbonierek, 6.— 8.—, 10.—, 12.—, 14—16 frttól feljebb. **Zenélő varrókészlet,** peluche-dobozban 6 frt 50 kr., 8.—, 10.—, 12.— és 15.— frt árban s felj bb. továbbá **zenélő ekszertartó** 8.—, 10.—, 12.—, 14.—, 16.— frt s feljebb, **zenélő keztyűtartó** 10.—, 12.—, 15.—, 18. frt s feljebb, **zenélő pipere- és illatszer-készlet** 8.—, 10.—, 12.—, 15.—, 18. frt s feljebb. **zenélő albumok** gyönyörü kivitelben 7.—, 8.—, 10.—, 12.—, 14.—, 16.—, 18.—frt s feljebb

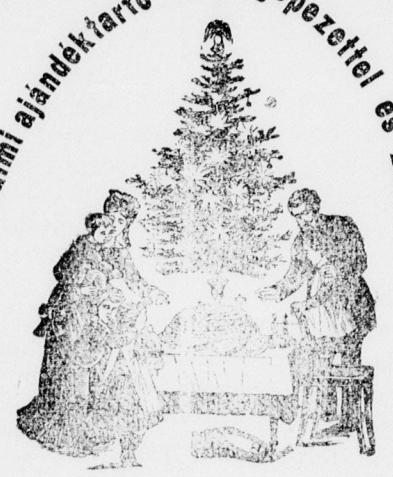

A fent ábrázolt s nickelből készült karácsonyfa-állvány ünnepélyes zenekiséret mellett lassu ütemben forgatja a karácsonyfát és a szent ünnep fényét nagyban emeli. Ára 20—25 frt.

Phönix. Manopan, Ariosa, Ariston, Sonora, Herophon a legjutányosabb árakon kaphatók.

URAK RÉSZÉRE.

Zenélő dohánykészlet, 14. 16, 18, 20, 22, 25 frt s feljebb. **Zenélő dohányszekrény** tölgyfából, zivarvágóval 14 frt, zongora alakban 15 frt **Zenélő dohányzó asztal** finom ibolyaszinü fényezettel, finoman vésve, nagyon szép kivitelben 22 frt, **Zenélő szivartemplom,** zenekiséret mellett szivarokat kinál 14 frt. **Zenélő irókészlet,** 10.—, 14.—, 16.—, 18.—, 20.—, 24.— frt s feljebb, **zenélő névjegy tároza** nickelből, finom kivitelben 10 forint.

GYERMEKEK RÉSZÉRE: **Forgató dobozok** kis gömbölyü szekrénykében, nagyság szerint frt 1.—, 1.20, 1.50, **zenélő dob,** diszes kiállitásu 2 frt 75 kr., **zenélő zongora** diszes kiállitásu 3 forint, **zenélő kávéőrlő** 3 frt 50 s feljebb, **zenélő kintorna** 3 frt 50 s feljebb, **zenélő takarékszekrény** 20.—, 22.—, 25.—, 27 frt s feljebb.

Háztartásra ajánlhatók:

Boros vagy vizes palaczk zenével, csiszolt üvegből finom 12, 14 frt s feljebb. Sörös-kancsó zenével, kőedényből, cin-fedéllel kivitel szerint 10, 11, 12 frt. Sörös-korsó zenével, csiszolt üvegből, cinfedéllel 12 frt s feljebb. Likörkészlet zenével hárfaalakban, fekete talappal 1 palack 6 üvegcsével, finom kivitelben 16 forint, Csemege-tálcza zenével, üvegből, csiszolva és mázolva kivitel szerint 12—14 frt. Zenélő aquarium, 25 frt és feljebb.

STERNBERG ÁRMIN és TESTVÉRE

cs. és kir. szabadalmazott hangszeripar.

Kitüntetve! A m. kir. kormány által alapitott „Millenniumi állami érem"-mel, melyet a hangszer-csoport összes versenyzői közül kizárólag csakis czégünk nyert el.

BUDAPEST, VII. KER., KEREPESI-UT, 36. SZÁM.

Az összes hangszerek legdusabb tárháza.

Képes árjegyzék: a) harmonikákról, b) mechanikai zenélő müvekről és zenélő disztárgyakról c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedük, fuvolák, cimbalmok, citerák, harmoniumok, zongorákról, stb. ingyen és bérmentve küldetik. ☞ Árjegyzék kérésénél kérjük megnevezni, hogy miféle hangszerről kivantatik az árjegyzék. ☜

Tisztelettel értesitem a nagyérdemü közönséget, miszerint megboldogult férjem **10 év óta fennálló**

fegyver és vadász-sport czikkek üzletét

az eddigi czég alatt

továbbra is folytatni fogom, s midőn a nagyérdemü közönség eddig tapasztalt nagybecsü jóindulatáért köszönetem nyilvánitom: kérem azt jövőre is fentartani, melyet részemről kiérdemelni főtörekvésem leend.

Az elsőrendü gyárakból összeállitott **fegyver-raktáram és vadász felszerelvényeket tetemesen mérsékelt árakon** hozom a mai naptól kezdve forgalomba. Készletet tartok állandóan minden faju **fegyver-részletekből,** továbbá **mindenféle patronokból** s azok megtöltését **mérsékelt áron elvállalom.**

Különös figyelmet érdemel **rendőrségi kard- és fegyver-felszerelésem** megtekintése, mely kivitel, czélszerüség és olcsóság tekintetében meglepő. — **Mezőrendőrségi revolverek és patron készletelmet** a lehető legmérsékeltebb árakon ajánlom a t. községi előljáróság b. figyelmébe.

Kiváló sulyt fektettem **fegyver javitások szakszerü, gyors és pontos eszközlésére** s gondoskodva állandó szakerőkről, üzletemből kiadott mindennemü javitások és átalakitásokért teljes jótállást vállalok.

A nagyérdemü közönség szives támogatását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

28 3—3

SZŰCS KÁROLY özvegye.